

Dies grisos

No sempre l'estat d'ànim del que escriu deixa d'estar influït o influenciat per l'estat atmosfèric, sinó tot el contrari, la grisor del cel, dona confusió d'idees, especialment als que no essent vertaders privilegiats per la naturalesa tenen intel·ligència mediocre o siga de les que n'hi ha més, sense arribar a les inferiors o que poc capeixen.

La lectura poc i mal païda i que té certa modernitat és també una concausa de grisor intel·lectual per els que no tenim i posseïm aquell esperit de finesa tant ben depurat i estudiat per el filòsof i exquisit escriptor Pere Corominas, aquell esperit de finesa que no és sentiment ni és finura intrínscica però que és un dò vertaderament superior encara que humà puix a ningú, com diu molt bé el citat autor, no aplicarà a Déu tal qualitat que no és atribut de divinitat ni omnipotència sinó solament patrimoni d'homes selectes.

Les assiduitats en la lectura, els que tenim per vici i costum arrelada llegir el que a nostres mans arriba però que acumulant-se quotidianament materies vàries i múltiples no és possible integrar-les intel·lectualment ni capir-les en absolut, dona també la grisor intel·lectual al enciclopèditzar-nos fugint de la especialització deguda. La vida moderna, no permet però gaudir de les delícies incomparables de poguer hermetitzar-nos en un bell treball, en una producció bona o dolenta en el seu final però que fa sentir la satisfacció del honorable treball amb llibertat d'acció sense trabes ni prevencions de cap mena, sense cap ideal especulatiu directe i més que tot sense altre propòsit que l'ideal particular a realitzar per mitjà del propi esforç i la omnímoda llibertat del actuar conscientment, amb la màxima independència.

A l'igual que la grisor del dia ens encoloma pessimismes i reflexions més o menys tristes ens encomanen les lectures; per aixó els habitants de les lalutats on l'atmosfera no els deixa veure sovint el sol, en quan poden, surten del seu país en busca de la lluminositat de l'astre rei i del cel blau que els encoratgi i dongui alegria a la seva existència, a l'ensem que busquen la lectura humorística fugint de les preocupacions que involucrin el seu quotidià treball i que empitjorarien les lectures de caire filosòfic i reflexiu.

Ditjosos d'aquells que poden i saben buscar a tot temps els llocs més apropiats per a la seva plaenta estada, disfrutant d'aquelles terres en que Déu ha dotat de totes les delícies naturals i a l'ensem troben prop seu i saben triar les lectures que reconfortin el seu esperit.

R.

NOTA OFICIOSA

L'aprovació d'associacions

Madrid.— A primera hora d'aquesta matinalada ha estat facilitada la següent nota oficiosa:

«Circula el rumor de que el Gobierno ha disuelto la Federación Profesional de Estudiantes. Esto es inexacto, pues ni se ha hecho ni se ha pensado en ello, ni aun pudiera hacerse, por no existir, constituida legalmente. Por el contrario, la Dirección General de Seguridad tiene instrucciones para aprobar los Reglamentos de las asociaciones de toda clase de estudiantes y de toda clase de Facultades, tan pronto se le presenten en debida forma, como aprobó ya los reglamentos profesionales de los alumnos de las Escuelas de Odontología, Superior del Magisterio y Arquitectura; como igualmente fue-

ron ya aprobados los de dicha asociación por algunos gobernadores civiles en sus provincias respectivas.

En cuanto a la Federación de asociaciones profesionales, también podrá ser autorizada, si se solicita del ministro de la Gobernación, a quien corresponde la resolución, por el carácter nacional de la misma.

Tengan presentes estas indicaciones los escolares sensatos y no se dejen impresionar por versiones erróneas, como siempre inspiradas en el propósito de producir perturbaciones, que el Gobierno se vería en el doloroso caso de reprimir con la mayor energía.»

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER
LA CENSURA

UN RECORD AL MALALT DESCONEGUT

Diu una revista de medicina que el professor T. Méndez, de Rio Janeiro, ho proposat a l'Acadèmia de Medicina d'aquella ciutat que s'erigeixi en la Inecròpolis un monument al malalt desconegut, com a homenatge als sofrents oblidats i recollits en les sales dels hospitals.

Aquests desafortunats es presenten a l'ensenyament en vida i després de morts. Gràcies a ells, el professor ensinistra els seus deixebles en el diagnòstic i tractament, i transmet els seus coneixements a les noves generacions. A més, contribueixen al fonaments de nous mètodes, diagnòstics i curatius, i a què la medicina cada dia sigui més eficaç. Després de morts, els seus cossos, a la sala d'autòpsies, serveixen encara per a noves adquisicions científiques. Es per aixó que tota la humanitat els deu un tribut d'admiració.

La proposició del professor Méndez fou favorablement acollida per l'Acadèmia i reforçada per la premsa política. Segons la «Prensa Médica Argentina», el doctor B. Avila, ha proposat que aquesta iniciativa sigui propagada i secundada en altres països com a solemne demostració dels sentiments pietosos de la classe mèdica.

La primera traïdoria

Aquella era la primera nit que, després d'un any de casats, el seu estimat Francesc l'havia deixada sola. El primer amor de llurs cors havia estat el que els dugué davant Déu a jurar-se fidelitat.

Aquell vespre, després de sopar, en Francesc havia de sortir per assumptes, segons digué, i la Marta, que tenia en ell una fé absoluta, va quedar-se contenta, amb la seva mare.

Sortiren al balcó a fer-li «adéu», i, com que la nit, serena i majestuosa en la grandiositat del seu mantell blau brodat d'estels, convidava a romandre en la contemplació de la seva bellesa, es van asseure allà mateix, on els ulls amorosos de la Marta havien acomiadat l'espòs.

El silenci benefactor amarava de sentiments i de records aquelles dues dones. La mare pensava en el seu somni, que havia assolit, de casar la filla amb un home digne. La Marta, massa innocent per a ésser gelosa, pensava en el Francesc, tan bo, tan afectuós, que per a defensar la pau de casa, havia hagut de sortir, ben a desgrat seu; n'estava segura. ¿On estaria millor que al costat d'ella, festosa i contenta, besant-lo amb fets ulls i amb el cor? I, així, endolcint la vetlla amb l'encís incomparable de l'amor, sonoren dotze hores. Les dues dones es desvetllaren dels seus pensaments. Fresquejava i calia pensar d'anar al llit.

Varen besar-se, mare i filla, i cada una es lancà a la seva cambra. La Maria es remogué un xic entre els llençols, tan blancs com la seva ànima, però la són, que no trigà gaire, clogué els seus ulls amorosament.

**

Dues hores després, tornava en Francesc, caminant de puntetes, per a no despertar-la. Que bonica era, amb el preciós cabell estès pel damunt del coixí, besant-li la pell satinada del coll: Com l'estimava aquella donat! Ell es penedia d'haver-se deixat convèncer pels companys de disbauxa d'altres temps. Allò, estava bé abanç; ara calia fer bondat. Com s'havia avorrit en mig del platxeri, pensant només en la seva Marta, que devia esperar-lo. No hi tornaria més.

Va acostar-se per a veure-la més d'aprop, per a assegurar-se que no l'havia sentit. Va fer remor, sense voler, i la Marta obrí els ulls, va besar-lo amb el cor adormit, com somnis, i clogué les parpelles.

Aquella carícia va fer-li l'efecte d'una fuetada. Després de la traïdoria, el bès. Hauria plorat de sentiment. Oh! no hi tornaria mai més, mai més.

PAQUITA BADIA

El pagament de la taxa de rodatge

La Gaceta de Madrid del 17 del que som ha publicat una Circular del ministeri de Foment, Circuit Nacional d'Afermats especials, prorrogant fins al 20 de febrer el període de recaptació de la taxa de rodatge corresponent als anys 1927 i 1928, que havia acabat en 25 de desembre darrer.

En la dita Circular es recorda que els vehicles de tracció de sang han de satisfer la dita taxa pels conceptes d'«industrial» o «agrícola», segons es desprengui del cens de vehicles que fou confeccionat en l'any 1928 pels Ajuntaments, el qual cens fou exposat durant vuit dies per tal que s'hi poguessin fer les rectificacions degudes.

La dita taxa de rodatge de 1927 i 1928 ha de pagar-se d'acord amb el que es desprèn del dit cens, i dintre el període voluntari que acaba en la data expressada de 20 de febrer, advertint que es prohibirà la circulació d'aquells vehicles que no paguin la dita taxa.

Per als carros agrícoles que gaudixen d'exempció segons R. O. de 24 de setembre de 1928, la placa d'exempció importa 0'75 per als que puguin exhibir el rebut de 1927 ja satisfet al seu degut temps, i importa 2'50 pessetes per als que no puguin exhibir el dit rebut de 1927.

L'Institut Agrícola Català de San Isidre fa avinent que els propietaris de carros agrícoles que en el temps de confecció del cens de vehicles no procediren a la seva comprovació i ara es troben classificats com a carros de transports, hauran de pagar per aquest concepte, i fer la reclamació oportuna, acompanyant certificació del secretari de l'Ajuntament en què es faci constar que no paguen contribució territorial o que paguen menys de pessetes anuals, i que els seus vehicles han estat sempre arrossegats per menys de tres cavalls i que són dedicats exclusivament al transport dels productes agrícoles de llurs propietaris.